

Лечението с айетите на Корана и молитвите /дуа/, без съмнение, е позволено. Това се потвърждава от Корана и суннета на Пейгамбера ни /с.а.с./.

В Свещения Коран е повелено: “Кажи: “За вярващите той е напътствие и изцеление” /41:4/ А в друг айет е казано: “И низпослахме в Корана това, което е изцеление и милост за вярващите” /17:82/, а така също: „О, хора, при вас дойде поучение от вашия Аллах и изцеление на онова, което в гърдите и напътствие и милосърдие за вярващите“ /Юнус, 10: 57/.

А що се отнася до суннета на нашия Пейгамбер /с.а.с./ то във всеки сборник с хадиси има части или глави, посветени на лечението с айети и молитви /дуа/.

Така например в сборника „Сахих“ на Бухари има глави, които се наричат „Изцеление с помощта на Корана“ и „Изцеление чрез сура “Фатиха”. Аналогични части съдържа и “Сахих” на Муслим. Като например: “Изцеление на болните с помощта на сурите “ел-Ихляс”, „ел-Феляк“, „ен-Нас“. „Болните и тяхното лечение чрез дуи” в “Сюнен”ите на Ебу Давуд и Тирмизи.

Освен това, и днес е много известна книгата на Саид ибн Али ел-Кахтани, изцяло посветена на тази тема – “ел-Иляджу биррукйе минел китаб-вес-сунне”. /Лечение чрез четене от Книгата и суннета/. Така също на лечението с помощта на айети, дуа и заклинания е посветена 75-а част на Джелял ес-Суюти „ел Иткан фи улум-ил-Куран“.

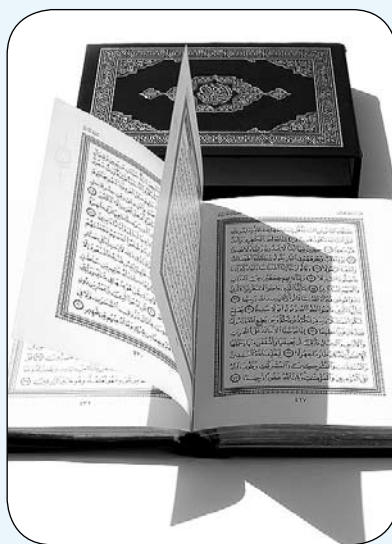
За лечение с Корана и дуа в суннета на Пейгамбера ни

Аскар САБДИН

ЛЕЧЕНИЕ

С

АЙЕТИ

/с.а.с./ между другото е казано: „Най-доброто лечение се явява Коранът“. /Ибн Мадже/. В друг хадис на въпроса може ли да се лекува чрез дуа. Пегймбера ни /с.а.с./ отговорил: „Който от вас може да бъде полезен на свой събрат, нека да го прави“. /Муслим, Сахих, Ибн Хиббан, ел-Хаким/.

Айше /р.а./ също съобщава, че Пейгамбера ни /с.а.с./ духал при четене на молит-

вата и по такъв начин излекувал болните. /Ибн Мадже/.

В средите на учените, както съобщава имам ел-Куртуби, да има и такива, които не допускат лечението с рукйе (четене на Коран), основавайки се също на хадиси, забраняващи използването на муски. Известният теолог Ибн Хаджер ел-Аскаляни в своята книга “Фетх -ул-Бари” подробно обяснява, че във всичките тези хадиси под “забранено” се подразбира лечение чрез магии и носене на муски, които са се ползвали в епохата на невежеството. Свидетелство за това е хадисът, в който се казва: “Не се отрича лечение чрез четене ако то не представлява ширк” /Муслим, Абу Давуд/.

Основа са тези хадиси се забранява лечение чрез четене, при което има ширк в същността и делата на Всевишния. Недопустимо е също така да се използват за-

клинания, чийто смисъл не е ясен, колкото и носене на муски, на които са изписани неясни думи, букви, числа, различни фигури и т.н.

В хадиса се казва: “Джебраил /а.с./ се явил при Пейгамбера ни /с.а.с./ и попитал: “Болен ли си?” Той отговорил утвърдително. Тогава Джебраил му казал: “В името на Аллах те заклинам да се освободиш от всякакви неща, които ти причиняват вреди, от злините на всички души или от очите на завистниците. Аллах ще те излекува. Заклинам те в името на Аллах”.

Освен това, Пейгамберът ни /с.а.с./ повелява на Аише /р.а./ да се моли за излекуване от уроки с помощта на рукйе“ /Бухари, Муслим/. Тирмизи пък предава, че Пратеникът на Аллах, споменавайки Ибрахим /а.с./, молил Всевишния да опази Хасан и Хюсеин.

И Абдуллах ибн Аббас на свой ред съветвал да се препишат айети от Корана, да се поставят във вода, след което да се даде на жена, която е имала тежко раждане, да пие от нея, както и да се изкъпе с нея. Като коментирал този факт, Муджахид е казал: “Няма нищо лошо в това, ако сте написали айети от Корана върху нещо, след което да го поставите във вода, за да се измие и изпие от болния”. /Ибн-ул Каййим/.

Коран-и Керим изцелява от всички видове болести. С неговите айети се лекуват душевни, сърдечни и телесни недъзи. Те помагат, когато обикновената медицина е безсилна.

Лечението чрез молитви и четене на Коран се използва както след появата на болестта, така и профи-

лактично. Така например, Бухари предава думите на Айше /р.а./, че Пейгамберът ни всеки път преди да си легне, повдигал съединените си длани до равнището на гърдите си и четял сура “Ихляс”, “Феляк” и “Нас”. След това той духал в дланите си и ги прекарвал по главата и по тялото си три пъти.

Когато Пейгамберът ни се разболява от болест, от която по-късно умира, той помолил Айше /р.а./ да му чете определени сури. Понататък в този хадис се съобщава, че тя разтривала ръката му, тъй като в нея имало берекет. Във връзка с това Бухари привежда следните пояснения на Ибн Хишам ез-Зухри на въпроса как е духал Пейгамберът ни при лечение: “Отначало той духаше в ръката си, а след това си триеше лицето” – отговорил ученият.

Ислямските юристи смятат лечението чрез рукйе позволено при следните условия:

– Лечението трябва да става с помощта на Корана, с прекрасните имена на Всевишния Аллах, а така също да бъде потвърдено от сунета.

– Дуите могат да се четат на всички езици при условие, че смисълът на думите се разбира.

– При лечението с четене /рукйе/ трябва да се произнасят с вяра и убеденост, тъй като само Всевишният Аллах дава лечение, а всякакви процедури всъщност са само форма за това.

Трябва да се отбележи също, че за да действа пълноценно дуите, болният и лекуващият трябва изцяло да се надяват само на помощта на Аллах и да вярват, че Коранът

е лек и милост за вярващите. Освен това, лекуващият трябва да бъде особено богобоязлив и религиозно грамотен човек.

В тази връзка Ибн-Тин е казал: “Лечението със сура “Муаввизетейн” (Феляк и Нас) и с имената на Аллах представлява духовна медицина. Затова, ако праведните използват Неговото творение, то несъмнено, изцеление с помощта на Всевишния Аллах ще има”. /Ибн Хаджер, Фетхел-Бари/

Така също, съгласно сунета, лекуващият има право да получи възнаграждение, дори да постави условия преди да започнат процедурите. Муслим е посветил на тази тема в своя “Сахих” – “Глава за позволеността да се взима възнаграждение за лечение с четене от Корана и споменаване на Аллах /зикр/.”

Учените аргументират това позволение с дългия хадис, в който се разказва, че един от сподвижниците излекувал вожд на бедуинско племе с помощта на сура “Фатиха”, за което той му се отблагодарил с овца. Като узнали за това, другите сподвижници осъдили получаването на отплата за четене на Корана, като заявили, че няма да ядат от месото на това животно, докато не се чуе мнението на Пейгамбера /с.а.с./. На това той отговорил: “Наистина, най-достойното, за което вие получавате възнаграждение, представлява Коранът” /Бухари, Муслим/.